

дитячий християнський журнал

Стежунка

ISSN 2194-3796

2023-4

**ЯК ВІВЦЯ
ВОВКА
ПЕРЕМОГЛА**
Стор. 12

**БІБЛІЙНИЙ
ПОСТЕР**
Стор. 16

**ПІД ЗАХИСТОМ
ДОБРИХ СИЛ**
Приклад служіння
Стор. 28

БІБЛІЙНИЙ ТОРТ

Олена Хеттлер

З днем народження, Петрику!
Ми з татом торт тобі спекли.
Тільки ось шоколадні літери
треба розставити по місцях.
Допоможеш?

Із задоволенням!
Щиро дякую!

Яке слово вийшло в Оленки й Петрика на трояндочках із крему? Це і є темою нашого номера.

ЩО ТАКЕ СМИРЕННІСТЬ?

Олексій Мюллер

Якось, коли мені виповнилося років шість, на мій день народження переплутали замовлення й замість торта у вигляді качки видали торт у вигляді пінгвіна. Здавалося б, дрібниця! Але я настільки засмутився, що того вечора просидів один у своїй кімнаті, так і не вийшовши до гостей. То був день народження без іменинника. Якби тоді я змирився з тим, що сталося в кондитерській, мій день народження пройшов би зовсім інакше.

Що ж таке смиренність? Одрразу зазначимо, що смиренність – це не боягузтво, не слабкість і не відсутність сили волі. Навпаки, для впокорення необхідно значно більше зусиль, ніж просто образитися й ні з ким не розмовляти. Слово «смиренність» співзвучне зі словом «мир» та означає «прагнення всіма силами зберегти мир у серці й у стосунках з Богом і людьми».

Бути смиреним означає менше думати про себе і більше – про інших. Ісус Христос упокорився волі Божій і зійшов з Небес на землю, ставши Людиною, щоб потім через Своє життя, смерть і воскресіння врятувати всіх, хто увірує в Нього. Апостоли також присвятили свої життя проповіді Євангелія та йшли аж до краю землі задля порятунку язичників.

П'ять правил смиренності

1

Пам'ятай, що якщо ти віриш у Христа, то Він з тобою за будь-яких обставин.

2

Роби добро таємно, щоб ніхто не дізнався, – це корисно для твоєї душі.

3

Намагайся звертати увагу на те, що інші вміють робити добре, і не скупися на підтримку й похвалу.

4

Дякуй Богові за все, навіть за власні слабкості й помилки. Довір їх Богові й попроси Його допомогти впоратися з ними.

5

Якщо тебе хтось похвалив або сказав тобі спасибі, відповідай «Слава Богу!» і подякуй Господу в молитві.

НАЙКРАЩА СОЛІСТКА

*Кажу кожному з вас через дану
мені благодать:
не думати про себе більше,
ніж належить думати,
а думати скромно, згідно з мірою віри,
якою Бог кожного наділив.*
Рим. 12:3

Рахиль, схрестивши руки на грудях, упала в крісло.

– Не розумію, чому вчителька призначила Юлю співати соло, – пробурмотіла вона, звертаючись до своєї подруги Леоніди.

Юля мала виступати на конкурсі вокалістів.

– Ти співаєш набагато краще за неї, – продовжувала Рахиль.

– Тихо, – прошепотіла Леоніда. – Вона чудово справляється.

Дівчатка, сидячи в актовій залі найбільшої школи в усій окрузі, спостерігали за останніми репетиціями перед загальношкільним конкурсом вокалістів.

– Тебе хіба зазидки не беруть, що Юля стоїть на сцені та співає, хоча всі знають, що найкраща солістка школи – це ти? – запитала Рахиль. – Сподіваюся, вона програє.

– Було б краще, якби ти підтримувала її, а не обурювалася, – заперечила Леоніда. – Вона – єдина надія нашої школи виграти сьогодні конкурс.

– То ти не хочеш, аби вона прогнала? – здивувалася Рахиль.

– Ні!

– Однак вона відібрала в тебе соло!

– Це не моє соло. Воно нікому не належить.

Рахиль махнула рукою:

– Та годі тобі весь час бути такою скромною!

– Це не має нічого спільного зі скромністю, – заперечила Леоніда, – а щира правда. Не хочу думати про себе краще, ніж я є насправді. Це називається смиренністю. І Бог хоче, щоб ми саме так думали про себе.

– Отже, Бог наказав тобі дозволити Юлії заспівати твоє соло? – в'їдливо спитала Рахіль.

Леоніда зітхнула.

– Бог не хоче, щоб я думала про себе як про погану співачку. Але Він також не хоче, щоб я вважала себе кращою, ніж є насправді. Біблія говорить, що ми не повинні думати, нібито кращі за інших. Адже Бог ненавидить гордощі. Він любить смиренність.

Юля закінчила співати, і Леоніда приєдналася до оплесків на її честь.

Поміркуй над цим

• Чому Бог чекає від нас смирення?

• Як ти розумієш, що таке «смиренність»?

• Чи означає смирення, що треба вважати себе гіршим за інших людей?

– То ти дійсно сподіваєшся на її перемогу? – здивувалася Рахиль, здійнявши брови.

– Авжеж! – сказала Леоніда. – А знаєш, на що ще я сподіваюся?

– На що ж?

– Я сподіваюся, що ти трохи помовчиш, аби я могла послухати й інших співаків, – відповіла Леоніда, підморгнувши подрузі.

Твоя молитва

Господи Ісусе, дякую Тобі, що допомагаєш мені оцінювати себе чесно й реалістично – не з гордістю, але й не з почуттям неповноцінності. Адже і те, й інше не до вподоби Тобі. Допоможи мені бачити людей такими, якими бачиш їх Ти.

ДИВО-ПІСНЯ

Валерій Шумілін

На віконце сіла Алла
І тихенько заспівала.
Пісеньку почула Галя
Та її сестричка Валя.

Разом з ними Гриць і Віра,
Що із восьмої квартири,
Усміхнулися, зраділи,
Пісню гучно підхопили.

Ще й сусіди щиро раді! –
Дядько Федір, тітка Надя.
Адже пісня не проста,
Пісня гарна – про Христа.

Алла в церкву у неділю
Із родиною ходила.
Там дітей усіх зібрали,
Пісні цій гуртом навчали.

З усіма співала Алла,
Вдома пісню знов згадала.
І слова, немов на крилах,
Залунали, полетіли.

Вже співає цілий хор:
Олексій, Максим, Єгор,
Оля, Ксеня, Мирослав...
Так Христос дітей з'єднав.

У МУЗИЧНІЙ КРАМНИЦІ

Співайте

Стежинка
Його Ім'я!
прославляйте

Богів,
Рівняйте

Йде пустелями!

Тому, хто

перед Ним!

Господь

тож веселіться

дорогу

Його Ім'я,

						
_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
						
_____	_____	_____	_____	_____	_____	

Ілюстрації Тетяни Косецької

СТЕЖИНКА 2023-4

ХРИСТОС СЛУЖИТЬ СВОЇМ УЧНЯМ

Вальдемар Цорн

Ісусові було за тридцять років, коли Він розпочав Своє служіння. Минуло три роки. Ісус і Його учні прийшли в Єрусалим на свято Пасхи. Тут один із друзів Христа показав велику кімнату у своєму домі й запросив їх святкувати в ній. Декілька учнів Ісуса приготували частування, головним з яких було запечене на вогні ягня. Це ягня називалося пасха. Перед святковою вечерею, коли всі вже розмістилися на своїх підстилках навколо столу, Ісус раптом підвівся, зняв із Себе верхній одяг, узяв рушник і підперезався ним. Потім налив води в умивальницю (велика чаша, в якій мили ноги) й почав мити учням ноги.

Ісус ділом довів, що любить Своїх учнів від щирого серця. Вони ж дорогою до Єрусалима сперечалися між собою, хто з них важливіший, а от тепер Учитель миє їм ноги!

Христос обмив ноги одному, іншому й підходить до Петра, але той говорить Йому:

– Господи! Чи Тобі мити мені ноги?!

– Петре, ти тепер не розумієш, що Я роблю, але пізніше зрозумієш, – відповів йому Ісус.

– Ні! Ніколи Тобі не мити моїх ніг!

– Якщо не обмию, ти – не зі Мною... – промовив Ісус.

Тоді Петро вигукнув:

– Господи! Не тільки ноги мої, а й руки, і голову.

Ісус відповів йому:

– Чистому треба тільки ноги обмити, бо чистий увесь. А ви чисті, проте не всі.

Чому Ісус так сказав? Христос знав, що один з учнів, якому Він щойно обмив ноги, уже вирішив у своєму серці зрадити свого Вчителя.

Ісус знов одягнув верхнє вбрання, приліг на Своє місце біля столу і звернувся до учнів:

– Чи зрозуміли ви, що Я зробив і чому? Ви називаєте Мене Вчителем і Господом. Це правильно. Я і є Господь і Вчитель. Якщо Я обмив вам ноги, то й ви повинні мити ноги один одному. Я подав вам приклад, як треба ставитися до ближнього: у смиренності вважати один одного вище за себе.

Учні згадали свою суперечку щодо того, хто з них більший, і неабияк зніяковіли. Відтоді вони чітко розуміли, що Ісус мав на увазі, кажучи, що той, хто хоче бути більшим, має стати для всіх слугою. Христос Сам подав їм приклад такого ставлення.

Прочитати про те, як Ісус подав Своїм учням приклад смирення, ти можеш у Євангеліях: Матвія, 26:19–20; Луки, 22:14–18, 24–27; Івана, 13:1–17.

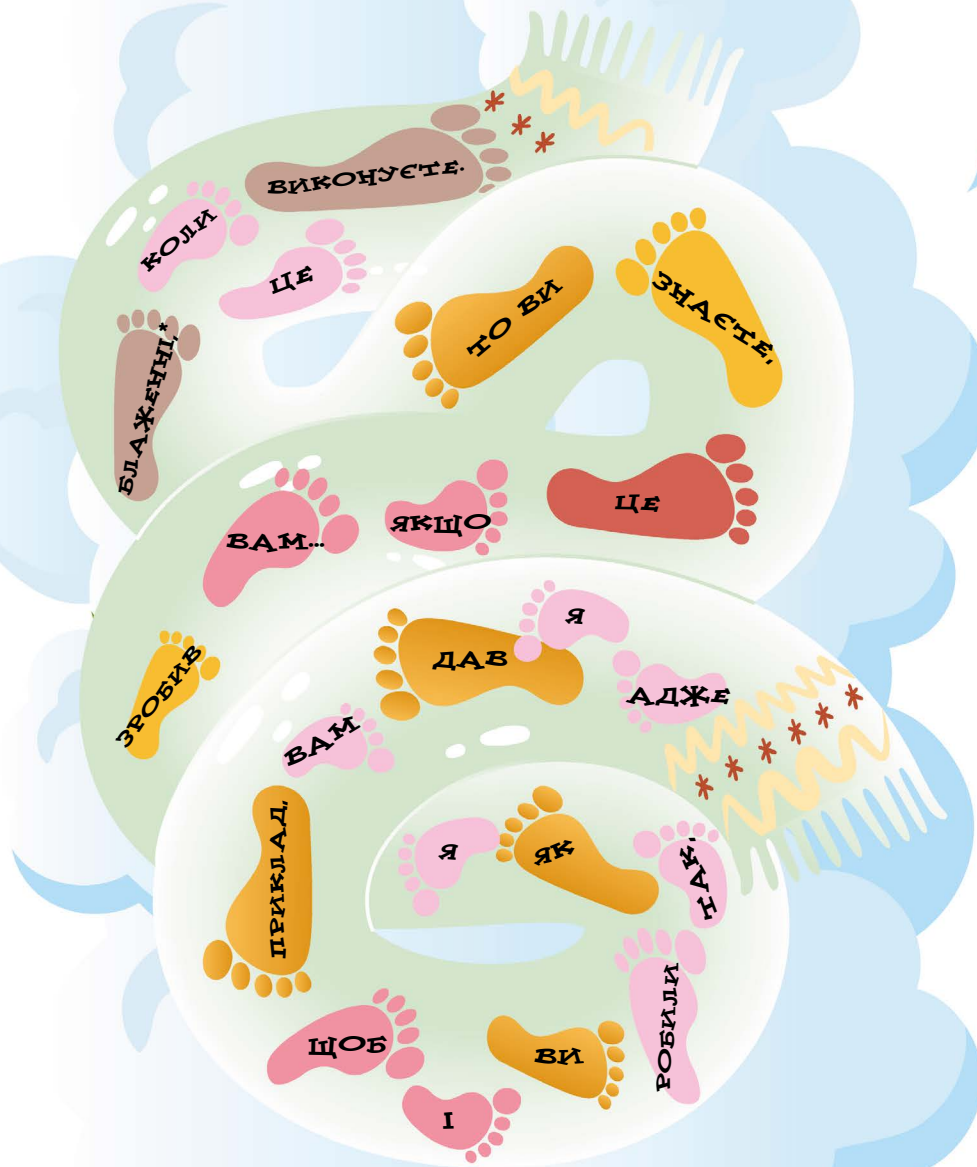
Як ти вважаєш?

1. Про що сперечалися між собою учні?
2. Як Ісус показав учням, що Він їх любить?
3. Чого навчає тебе приклад смирення Ісуса Христа?

Іди Моїми слідами

Олена Хеттлер

Ісус проявив Свою любов до учнів, обмивши їм ноги. Він хотів зробити дещо добре, перш ніж Його схоплять і розпнуть на хресті. А чого після обмивання ніг Ісус очікував від Своїх учнів і що обіцяв їм? Про це ти дізнаєшся, розгадавши загадку.

*Блаженні – щасливі, радісні.

У Батька на руках

Олена Мікула

Хлопчик намагався підійнятися високим кам'янистим схилом. Він знав, що там, нагорі, стоїть дім, де тепло, де є світло, їжа. Там затишно й безпечно. Там на нього чекає батько. Хлопчик дуже шкодував, що не послухався тата й утік так далеко від дому.

Він дерся вгору, падав. Його ноги й руки були подряпані. Хлопчик змерз, утомився й нарешті зрозумів, що ніколи не зможе видертися на цю гору. Він заплакав і у відчаї почав кликати батька.

Батько почув голос сина, спустився вниз, узяв хлопчика на руки й почав підійматися на гору. Хлопчик зігрівся, заспокоївся, а потім спитав у батька:

– Ти пробачив мені, що я пішов сам, без тебе?

– Так, пробачив, – відповів батько.

– Я ніколи більше не піду від тебе. Ми завжди будемо разом. Я буду хорошим.

Батько підіймався кам'янистим схилом дедалі вище.

Хлопчик поглянув на темні навислі скелі, і йому знову стало страшно:

– Я боюся.
– Я міцно тримаю тебе, – відповів батько.
– А ти не впустити мене? – запитав син.
– Ніколи!
– А тобі не важко?
– Ні.
– Я хочу допомогти тобі нести мене, – сказав хлопчик.

– Спробуй, – відповів батько.

– Я казатиму тобі, куди йти.

– Але я сам знаю дорогу.

– Я підстрибуватиму в такт твоїм крокам, – запропонував син.

– Цим ти мені більше заважатимеш, ніж допомагатимеш, – заперечив батько.

– Я перебиратиму ногами, ніби також іду, – сказав хлопчик.

– Така допомога більше схожа на обман.

– Опустити мене на землю, я піду сам.

Батько поставив сина на ноги, проте хлопчик одразу ж послизнувся й ледь не впав. Батько встиг підхопити його:

– Ти не здолаєш цей схил.

– Але що я можу зробити, щоб тобі було легше нести мене?

– Подумай, – тихо промовив батько.

– Я не знаю, – заплакав хлопчик.

Батько, із сином на руках, продовжував підійматися угору. Хлопчик подивився в очі батькові і промовив:

– Я так тебе люблю!

– Дякую, це та допомога, якої я потребую.

Ісус зробив усе задля того, аби ми були щасливі. Якщо ти прийняв Його у своє серце, Він обов'язково доведе тебе до тих світлих осель, де ти навіки будеш із Ним. Ми нічого не можемо додати до того, що зробив для нас Ісус Христос. Ми можемо тільки дякувати Йому та любити Його.

Несправжня овечка

Юлія Ульянова

У темному вовчому лігві сиділи два вовки: старий Дід і його онук, на ім'я Вовчисько.

– Ет, гарні були часи, – облизнувся Дід. – Бувало, виваляєшся в борошні, заспіваш тонким голоском «Козенятка-дітоньки» – і все, семеро козенят на вечерю готові. Не те, що зараз. Треба неабияк пометикувати, якщо хочеш здобути смачне ніжне ягня.

– У-у-у, – заволав Вовчисько, – у мене нічого не вигадується!

– Ну дарма, – посміхнувся Дід, – зате я вгадав – вищий клас! – І він зловтішно клацнув іклами...

Бечка була доброю, веселою і найвгодванішою овечкою в отарі. Одного ранку тваринка спокійно скубала траву на пагорбі, як раптом із-за кущів до неї вийшла незнайома овечка з такою білосніжною вовною, якої Бечка ще ніколи не бачила.

– Привіт! – мовила незнайомка. – Я відбилася від своєї отари й заблукала. Можна, я у вас поки поживу?

– Звичайно! – усміхнулася Бечка. – Наш пастух дуже добрий, він піклується про кожну заблудлу овечку. Залишайся!

– Чудово! – вигукнула нова овечка.

Вона прилаштувалася поряд з Бечкою, нахилилася, скуштувала трави й пирхнула:

– Слухай, подруго, ну й гидка у вас тут трава. Я знаю, що трохи подалі, поряд із лісом, є галявина із солодкою та соковитою травою – за вуха не відтягнеш! Ходімо туди, спробуєш!

– Ах, як добре! – вигукнула Бечка. – Я зараз покличу всіх і разом із пастухом підемо!

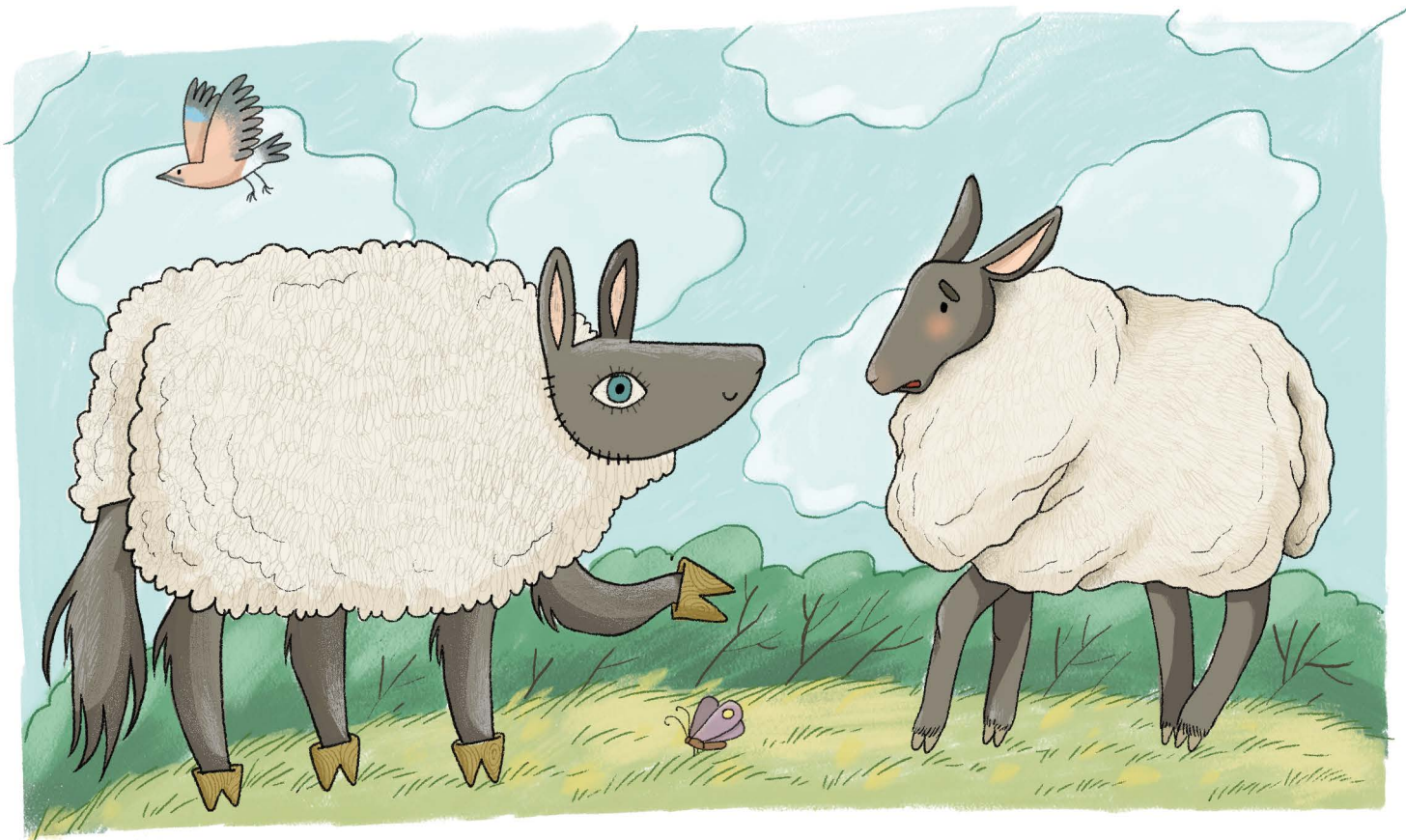
– Е, ні! – роздратовано відрізала овечка. – Набіжать усі, натопчуть – і нам трави зовсім не дістанеться.

– Але ж треба ділитися з іншими... – розгублено прошепотіла Бечка.

– З усіма ділитимешся – залишишся голодною, – діловито відповіла овечка. – Запам'ятай: у великій родині зубами не клацають. Кожен сам за себе.

Бечка замислилася, пройшла кілька кроків із новою знайомою і знову зупинилася.

– Гарзд, покличмо не всіх, – погодилася вона. – Хоча б найстаріших і хворих. Адже їм так необхідне гарне підживлення. Потрібно ж підкріплювати немічних, допомагати слабким.

«Купа старих і хворих овець?» – подумала новенька і скривилася.

– Та ти що, зовсім у житті нічого не розумієш? – докірливо накинулася вона на Бечку. – Возитимешся зі старими та хворими – сама станеш старою та хворою, і ніхто тебе не поважатиме! Викинь ці дурниці з голови, ходімо вже!

І вона рішуче підштовхнула Бечку до омріяної галявини. Бечка якось дивно подивилася на неї та раптом щось згадала.

– Знаєш, пастух нам казав самим не ходити, у разі чого брати захисника – Дружка, нашого пастушого собаку. Он він бігає, я його зараз покличу!

– Та ти що! – нова овечка здригнулася. – Там безпечно, не потрібен нам захисник.

– Але ж це пастух так наказав, а ми – слухняні овечки...

– Не потрібен тобі ніякий пастух! – крикнула їй в обличчя овечка. – Ти – вільна вівця, і тобі ніхто не має права якісь заборони вигадувати!

Бечка різко відскочила від своєї нової подруги і тремтячим голосом вимовила:

– Ти... ти – несправжня овечка!

– Та що ти верзеш?! – заревіла та й мимоволі вишкірилася. А під вищиром виявилися справжнісінькі ікла.

Бечка із жахом заплющила очі:

– Ой! Дружку! Дружку! На допомогу!

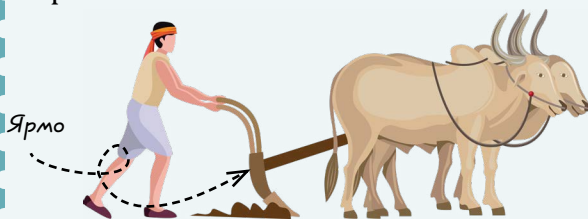
– У-у-у, – вив у вовчому лігві Вовчисько, потираючи нам'яті Дружком боки. – От собака! Трохи справжню вовчу шкуру не зіпсував. Адже ми таку гарну синтепонову овечу вовну відшукали, копита дерев'яні, вуха, хвіст – усе, як у справжньої вівці! Ніяк не можу второпати: як та вівця здогадалася, що я несправжній?

– І я не збагну, – хмикнув Дід. – Хіба що овеча шкіра де сповзла?

ЛАГІДНИЙ УЧИТЕЛЬ

Вальдемар Цорн

Ісус сказав Своїм учням такі слова: «Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам». Ці слова записані в 11-му розділі Євангелія від Матвія, у вірші 29. Але вони стосуються і нас, адже слова Христа ми читаємо і сьогодні, дві тисячі років після того, як Він їх промовив.

Слово «ярмо» в нас одразу викликає спротив: що це означає? Навіщо нам обтяжувати себе ярмом, щоб чогось навчитися? А розуміти це потрібно так: несімо разом труднощі життя! Зі Мною тобі набагато легше житиметься так, як хоче Бог і як бажає твоя душа. Але для цього тобі необхідна смиренність.

Ісус Христос так само потребував смиренності, коли, будучи Господом і Богом, упокорив Себе. Він став Людиною, як ти і я. До того ж Він народився в бідній сім'ї, працював теслею, не мав ні дому Свого, ні майна. Ісус навіть учням Своїм, котрі Його дуже любили й поважали, обмив ноги, аби показати їм, що любов проявляють в упокоренні.

Це означає, що коли ти когось дуже любиш, то не звеличуватимешся над ним, не принижуватимеш. Смиренна людина завжди сильніша за гордія. Недарма написано в Біблії, що Бог смиреним благоволяє, тобто дуже добре до них ставиться. Наприклад, через пророка Ісаю Господь промовив такі слова: «Адже усе це створила Моя рука... Але ось на кого Я зверну увагу: на лагідного і скрушеного духом, – на того, хто тремтить перед Моїм Словом» (Книга пророка Ісаї, 66:2).

Ісус був лагідний і смиренний. Ми бачимо це, читаючи Євангеліє, і нам є чого в Нього повчитися!

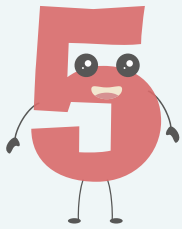
Виріж вірш і приклей його на свій молитовний кубик із «СТЕЖИНКИ» 2023–1.

Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам.
Мт. 11:29

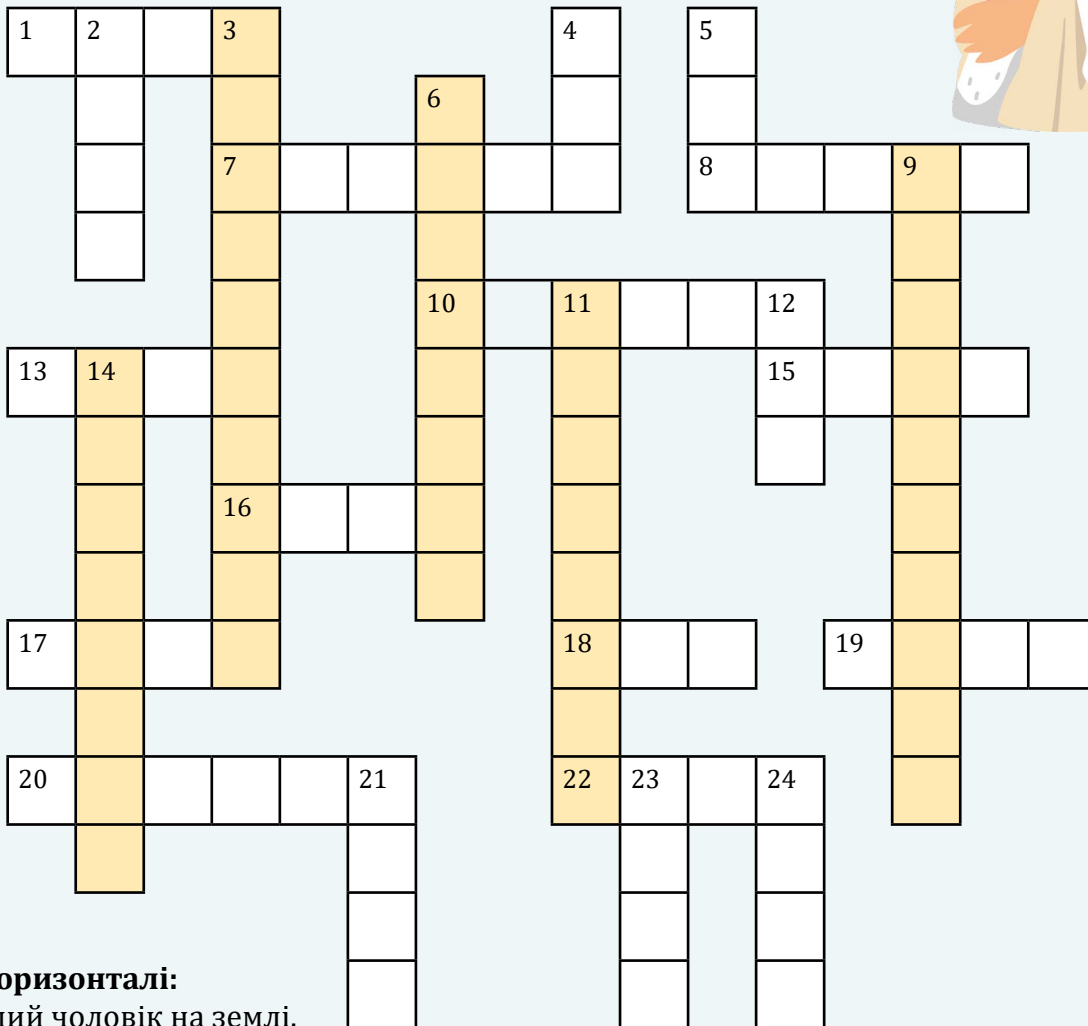

П'ЯТЬ РИС ІСУСА

Склала Ельвіра Цорн

Розгадай кросворд. Правильно відповівши на запитання, ти зможеш прочитати у стовпчиках по вертикалі (номери 3, 6, 9, 11, 14) п'ять рис Ісуса Христа.

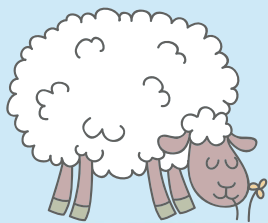

По горизонталі:

1. Перший чоловік на землі.
7. Суддя Ізраїлю, який перемиг мідіянців.
8. Другий син Адама та Єви.
10. «Я – _____ добрий».
13. Улюблений учень Ісуса.
15. Чоловік Вірсавії.
16. Велетень серед звірів.
17. «Ви – _____ землі».
18. Він збудував ковчег.
19. Ім'я воєначальника Навина.
20. Нею стріляють із лука.
22. Годівничка для свійських тварин.

По вертикалі:

2. Дочка Якова та Лії (Бут. 34:1).
4. «Отець, _____ і Дух Святий».
5. Перша жінка.
12. Невістка Ноємі, яка пішла за нею в Ізраїль.
21. Мати Самуїла.
23. Товариш Павла.
24. Мати Ізмаїла.

МАЛЕНЬКА ОВЕЧКА

Овечка надто захопилася смачними квіточками й не помітила, як загубилася. Допоможи їй повернутися до свого стада.

52	53	54	назад на три	56	57	
назад на один		49	48	47	46	45
26	27	28	29	30	31	
25		23	22	21	20	19
назад на три		1	2	3	4	5
старт						

Для цієї гри знадобиться кубик або щось інше, що визначатиме кількість кроків, які по черзі робитимуть учасники. Виграє той, хто першим дістанеться до останньої клітинки. Зробити це не так легко, як здається. Несподіванки на шляху або заважатимуть, або допомагатимуть просуватися до фінішу.

Якщо ти натрапив на клітинку з драбинкою – підіймайся вгору. Якщо на поле з написом «назад...» – повернися назад на зазначену кількість клітинок.

The board game grid consists of several rows of numbered cells. The numbers are arranged as follows:

- Row 1: 58, 59, 60, 61, 62, Фініш
- Row 2: 44, 43, 42, 41, 40, 39
- Row 3: 38
- Row 4: 32, 33, 34, назад на три, 36, 37
- Row 5: 18, 17, 16, 15, 14, 13
- Row 6: 12
- Row 7: 6, 7, 8, 9, 10, 11

Additional elements on the board include:

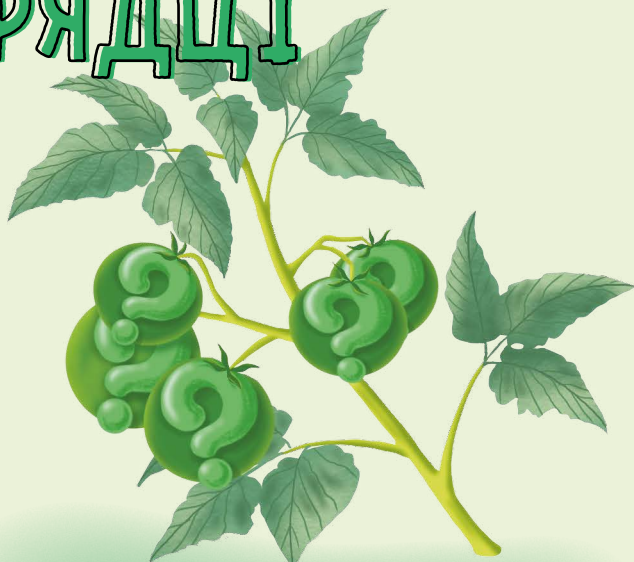
- A ladder connecting cell 44 to cell 33.
- A ladder connecting cell 16 to cell 7.
- Two sheep illustrations: one white and one grey.
- A sign that says «назад на три» (back three).

ЗАГАДКИ НА ГРЯДЦІ

Олена Мікула

1

На нашій грядці диво
Виросло красиве,
Влітку зеленіє,
Згодом червоніє,
Піде в борщик і салат,
Називається _____.

На городі він як пан,
В гарний вдягнений жупан.
На столі він наймиліший,
Найсолодший, найсмачніший.
Мокрі щокі, мокрий ніс,
Стільки щастя нам приніс!
Хто він?

2

3

Я зернятко закопав
І, що виросте, чекав.
А воно росло, зростало
І заввишки з тата стало.
А коли воно розквітло,
Я побачив дивну квітку:
Мов тарілочка вона,
Зерняток смачних повна.

В нас на грядці – бачив ти? –
Дивні вирости хвости.
Добре потягни за хвіст –
Висмикнеш червоний ніс.

4

ЛИМОНАДОВЕ ЛІТО

Єва-Марія Ваннер

Мій домашній лимонад – ідеальний прохолодний напій улітку. Для його приготування потрібно кілька хвилин.

Цей напій містить лише п'ять інгредієнтів:

- 300 г ягід (особливо смакує полуниця, проте можна використати й інші ягоди, наприклад, малину);
- кілька свіжих листочків м'яти;
- трохи лимонного соку;
- мед;
- приблизно 2 літри води (простої чи газованої).

Окрім того, тобі знадобиться міксер або висока посудина з ручним блендером.

Спочатку подрібни у високій посудині ягоди разом із м'ятою, лимонним соком і медом, щоб вийшла однорідна маса. Потім додай до ягідної суміші трохи газованої чи простої води та проціди все через дрібне сито, щоб прибрати гущину. До прозорої рідини додай кубики льоду (якщо ягідна суміш і так холодна, то лід додавати необов'язково).

Прикрась склянки з лимонадом соломинками для пиття, листочками м'яти чи кількома великими ягодами. Вийде чудовий сюрприз для твоїх рідних і друзів.

А тепер спробуй поекспериментувати:

Якщо лимонад вийшов надто солодким, додай трохи лимонного соку чи води. Якщо ж напій дуже кислий – трохи меду. Раджу тобі діяти обережно під час додавання води або кубиків льоду – краще без поспіху спробуй усе на смак, перш ніж подавати напій на стіл.

Бажаю успіху
у приготуванні
смачного
прохолодного
шипучого напою!
Смачного!

МИСЛИВЦІ ЗА ДІАМАНТАМИ

Рахель Файленшмід, 9 років, Німеччина

Нарешті канікули! Лукас запустив свій рюкзак у куток, а його сестра Марі просто з порогу спитала:

– М-м-м, як смачно пахне! Мамо, що сьогодні на обід?

– Піца, а на десерт – шоколадне морозиво.

За п'ять хвилин, коли всі помили руки, діти сиділи за столом, який мама гарно накрила, і їли піцу.

Марі запропонувала братові:

– Ходімо по обіді купатися в морі?

– Звісно ж!

Після обіду діти взяли купальні речі й побігли на пляж.

– Хто перший у воді, той виграв!

Діти грали до самого вечора, аж поки Лукас не подивився на годинник і сказав:

– Негайно додому! Уже сьома година.

І вони помчали до батьків. Увечері Марі й Лукас зіграли партію в шахи, а потім лягли спати.

Посеред ночі Лукас раптом прокинувся від дивних звуків. Він, щоб не збудити Марі, тихенько підкрався до вікна. Від побаченого у хлопчика перехопило подих! Він підбіг до ліжка сестри, щоб розповісти, що бачив.

– Марі, Марі, прокинься!

– Що за сполох серед ночі?

– Поглянь у вікно: он там, біля ювелірної крамниці, стоять Бен і Мальте з 8-го класу. Уявляєш, Мальте взяв камінь і збирається жбурнути його у вітрину! Схоже, хлопці планують пограбувати крамницю! Підкрадімося тихенько та підслухаймо їх...

Що ж відбудеться далі в цій історії? А це цілком у твоїй владі! Ти можеш продовжити її сам. Напиши нам, якщо хочеш узяти участь у нашому новому проекті «Клуб юних репортерів ШРАЙБІКУС». Наші контактні дані ти знайдеш на сторінці 31. ШРАЙБІКУС чекає на тебе!

ЦАМЕТ НА ПАГОРБИ

Записала Олена Хеттлер

Наші читачі, семирічний Ноа та дев'ятирічний Еліас Кубічеки з Кірххайму, Німеччина, надіслали запитання для проповідника Юрія Лисенка. Він – співробітник місії «СВІТЛО НА СХОДІ» в Україні.

Бути проповідником – це чудово?

Авжеж пречудово! Адже проповідник – це обрана Богом людина, через яку Господь доносить до людей Своє Слово. Проповідник – це вчитель і наставник. На нього покладено велику відповідальність перед Богом і Церквою. Після увірування я мав величезне бажання проповідувати, і не тільки в церкві. Я брав із собою християнську літературу й ішов поміж люди. Це як перше кохання – любов до Бога!

Як ви познайомилися з Богом? Чи стало вам від цього краще в житті?

Ще й як краще! Бог мене буквально врятував, звільнив від гріха, зробив мене Своєю дитиною. А було це так: я працював на аеродромі, де на той час багато хто пив горілку. І я теж, разом з одним товаришем. Потім той приятель зник кудись. Почав я шукати його, а він опинився у християнській спільноті, у баптистів. Той чоловік першим мені й розповів про Бога. Був ще один товариш по роботі, також християнин, який молився за мене. Я спочатку не визнавав Христа, але насіння віри вже було посіяне в моєму серці.

Ще тривалий час багато поганого було в моєму житті, але я вже відвідував богослужіння. І Бог почав чинити дива! Один дуже хворий чоловік, який не був християнином, попросив молитися за нього. Бідоласі загрожувала ампутація ноги, а Бог зцілив його. Тоді чоловік увірував і покався у своїх гріхах. А сам я ось уже 12 років присвятив місіонерському служінні в Україні.

Юрій
з дружиною
Христиною

Війна в Україні безпосередньо вас торкається? Як ви почуваетесь в цій ситуації?

Страшно, боляче і тривожно. У перші дні війни щонаочі над нашим будинком пролітали винищувачі – низько-низько – хотіли бомбардувати Київ. Ракети падали поряд із місцем, де ми живемо, але на саме село жоден снаряд не впав. Часто оголошують повітряну тривогу. У такі моменти покладаюся лише на Бога. Ми тут не маємо ні бомбосховищ, ні навіть підвалів. Часто вимикають електрику, перебої з інтернетом.

Чи можете ви допомагати іншим людям, які страждають від війни?

На початку війни неподалік селища на блокпостах було багато наших солдатів. Господь поклав мені на серце постачати їм продукти, посуд, ліки. Я проповідував їм Євангеліє, роздавав християнські книжки. Сам теж іноді чергував на блокпості, охороняючи село. Зараз відвідую сім'ї, з яких чоловіки чи батьки пішли на війну, передаю їм продукти й літературу про віру.

Тема цього номера «СТЕЖИНКИ» – смиренність. А що це означає для вас?

Смиренність – це відсутність гордині. Це коли моя воля упокорюється Божій волі. І тоді Господь дарує благо.

Був такий випадок: ми з місіонерською командою приїхали на служіння, жили тиждень у наметах. Усі вони були напнуті на рівній галявині, і тільки один – на пагорбі під деревом, гілля якого постійно заважало безперешкодно входити в намет. Я спочатку був незадоволений, але впокорився. Якось здійнявся сильний вітер, почалася злива. Намети на галявині у прямому сенсі потонули, річці плавали у воді. А мій на пагорбі залишився сухим! Усі тоді так дивувалися!

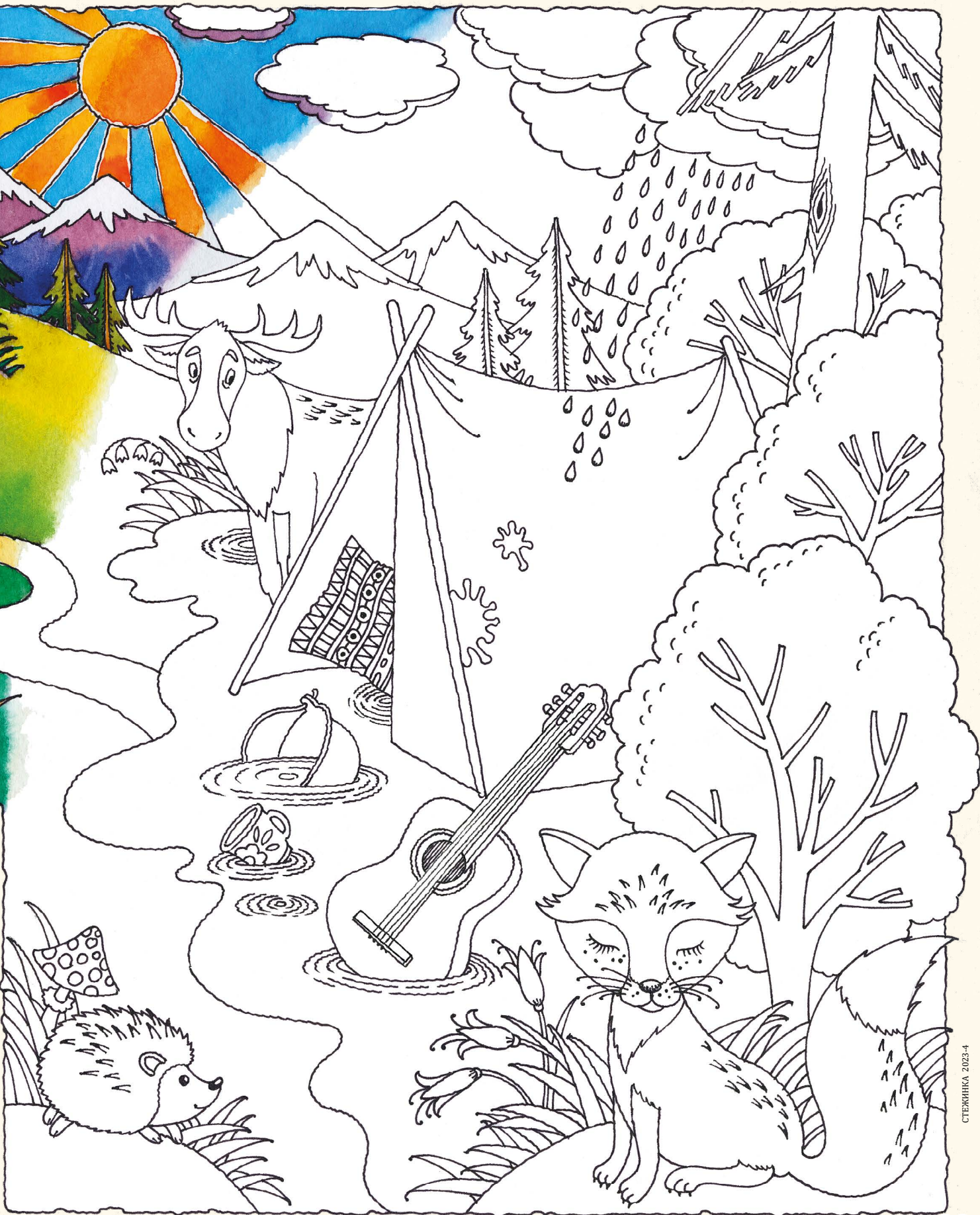
Молися разом із місіонером:

- про закінчення війни;
- про розвиток служіння, особливо серед дітей, і щоб діти навчалися слухати Євангеліє;
- про мудрість від Бога для проповідування.

ЗНАЙДИ 5 ВІДМІННОСТЕЙ

РАЗОМ ГАРНО КРОКУВАТЬ

Табеа Классен

Любий друже, ти, мабуть, уже чув про багатодітні сім'ї. А може, і сам живеш у такій великій і дружній родині. Багатодітними вважаються сім'ї, у яких троє й більше дітей.

На що схоже повсякденне життя у великій, по-справжньому багатодітній сім'ї? Це запитання ми поставили хлопчику та дівчинці з різних родин, у кожній з яких по 13 дітей, і вони поділилися з нами своїм досвідом.

Яні 9 років, вона молодша в сім'ї.

13-річний Натанаель – дев'ята за народженням дитина.

Як живеться в багатодітній сім'ї?

Натанаель: Добре. Завжди є з ким пограти.

Яна: Мені подобається, бо довкола мене завжди багато людей, і я не сама.

ЗІ СТОЛОМ

Яна: Ми не маємо конкретного часу для обіду, бо всі повертаємося зі школи чи з роботи в різний час. Але в неділю ми обідаємо всі разом. Мама та старші діти готують їжу – розігрівають, ставлять на стіл. Після обіду ми деякий час ще сидимо за столом і спілкуємося одне з одним.

Натанаель: Ми здебільшого обідаємо разом, коли всі повертаються додому. Буває, якщо хтось прийшов раніше зі школи й голодний, то може поїсти й раніше. Готує в нас здебільшого мама чи старші брати й сестри.

У ЦЕРКВІ

Натанаель: У неділю вранці ми всі збираємося, одягаємося і йдемо пішки в церкву. На богослужінні ми сидимо сім'ями, це правило збереглося в церкві від часів коронавірусної пандемії. А ось після богослужіння ми не повертаємося додому всі разом. Хтось іде раніше, а хтось іще лишається для спілкування.

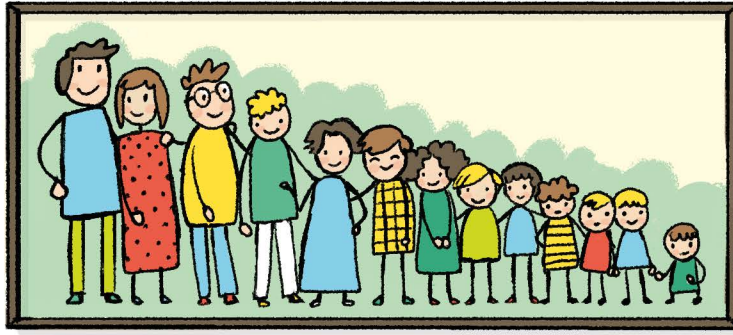
Яна: Якщо мама погано почувається, то мене беруть із собою в церкву на машині брати й сестри. А ще в недільній школі й дитячому хорі мої сестри є і моїми наставницями.

Відпустка

Натанаель: Якщо в усіх виходить взяти відпустку, то ми збираємося та їдемо разом на відпочинок. Старші складають свої речі самі, кожен має власну валізу. А молодші іноді беруть одну валізу на двох. Вони теж самі складають свої речі, однак мама про всяк випадок переглядає їхню валізу. Зазвичай ми винаймаємо для відпустки будинок і вирушаємо туди на машині. Приготуванням їжі у відпустці займається теж мама.

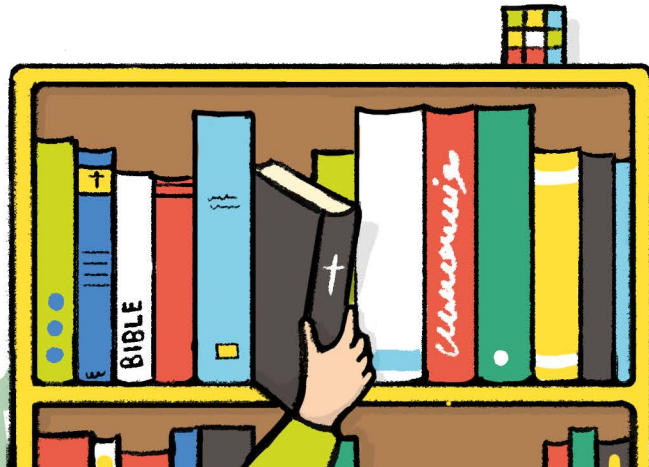
Яна: Усією сім'єю ми їдемо у відпустку лише раз на рік. Окрім цього, мої брати й сестри іноді вирушають в інші країни вдвох або втрох. Для всієї родини це було б занадто дорого. Перед сімейною відпусткою кожен складає свою валізу самостійно. Мої старші сестри часто міняються одна з одною сукнями. Мені ж мама допомагає скласти речі. У відпустку ми їдемо двома машинами й орендуємо для відпочинку будинок. А іноді ми з моїм братом і батьками їздимо вчотирьох до моєї сестри.

Перед сном

Яна: Вечорами я часто сиджу зі старшими братами й сестрами на кухні. Вони спілкуються, а я лише слухаю. З мамою та братом ми разом читаємо й молимося. Старші лягають спати в різний час. Кожен має власну Біблію, і вони читають її і моляться самостійно.

Натанаель: Ми збираємось увечері всією сім'єю у вітальні, читаємо разом Біблію, співаємо й молимося. Робимо ми це не в один і той самий час, бо іноді вечорами в нашій церкві відбуваються богослужіння.

КІНЬ, НА ІМ'Я Васько

Чи знаєш ти, що коня Пржевальського відкрив 1881 року дослідник-натураліст, на честь якого тварину й названо?

Ареал проживання цих істот сягав від Волги на заході та аж до Тихого океану на сході. Ще вони зустрічалися у степах і пустелях Монголії та Казахстану, у Західному Сибіру, а також у деяких частинах Європи.

Є думка, нібито предками коня Пржевальського були тарпани – ссавці сімейства коневих, які аж до XIX століття жили в лісах і степах центральної частини Європи, а тепер повністю вимерли.

З погляду генетики кінь Пржевальського ближчий до зебри. Він навіть на задніх ногах має смужки!

Чи знаєш ти, що першого коня Пржевальського, який опинився в Європі, і єдиного з тих, кого могли використати для верхової їзди, звали Васьком? Коня спіймали 1899 року й відправили в Європу. За рік його передали Миколі II в Царське Село.

Чи знаєш ти, що цього коня сам Микола Пржевальський наживо ніколи не бачив? Досліднику просто вдало подарували його череп та шкуру, і цей подарунок потім зацікавив європейських біологів.

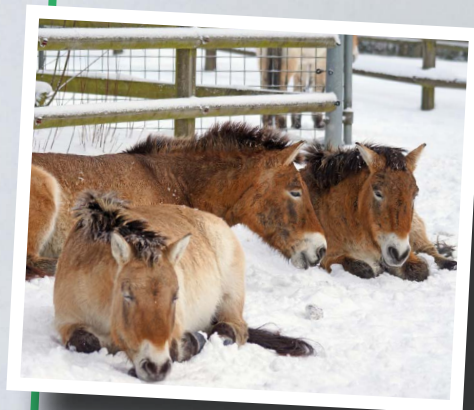

Чи знаєш ти, що тривалість життя цих коней становить приблизно 25 років?

Чисельність тварин свого часу постраждала від рук мисливців, втрати довілля та кількох особливо суворих зим у середині 1900-х років. У 1945 році налічувалася всього 31 особина у двох зоопарках – Мюнхені та Празі. До кінця 1950-х років залишалося лише 12 коней.

На сьогодні чисельність Пржевальського коня налічує близько двох тисяч особин. Однак лише 300 з них мешкають у природних умовах, решта живуть у заповідниках України, Китаю, Монголії та деяких інших країн.

Найнебезпечнішими ворогами для цього виду в природі є пуми, степові вовки та дикі собаки.

Чи знаєш ти, що конячки від 12 до 18 годин на день присвячують харчуванню? До того ж траву можуть добути в степу навіть узимку, вириваючи її з-під снігу потужними копитами. Це називається «тебенівка».

Кінь Пржевальського, мабуть, найвільнолюбніший ссавець на світі. У неволі він досить агресивний, а ось у довіллі вирізняється спокійною та цілком миролюбною вдачею.

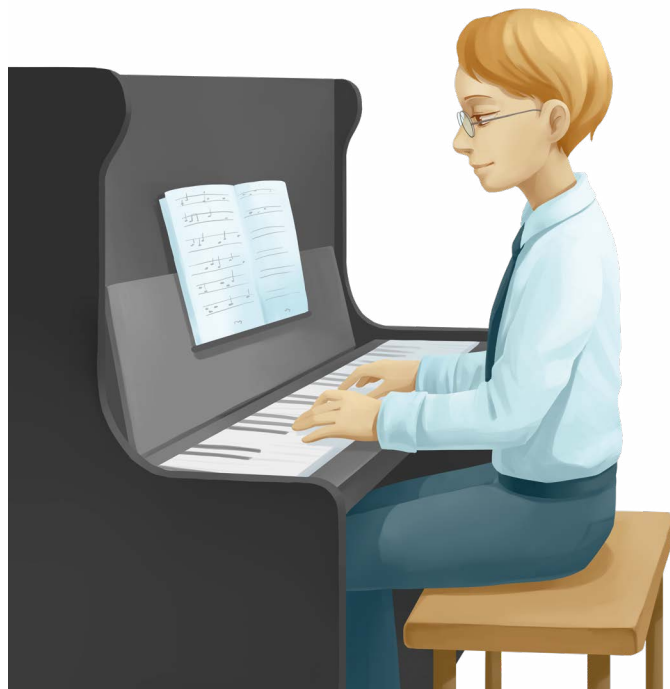
СМІЛИВІСТЬ У СМиренності

Живий приклад Дітріха Бонхеффера

Табеа Классен

Музикант

У далекі часи, 4 лютого 1906 року, у Німеччині народився хлопчик. Він з'явився на світ на десять хвилин раніше від своєї сестрички Сабіни – діти були двійнятами. Хлопчика назвали Дітріхом. Він зростав у сім'ї разом із сімома братами й сестрами і мав щасливе дитинство. Хлопчик вирізнявся музичними здібностями і навіть створював композиції, які потім виконував на піаніно в колі сім'ї. Однак ти припустишся помилки, якщо подумаєш, ніби Дітріх став музикантом. Його життя пішло зовсім в іншому напрямку. Уже тринадцятирічним підлітком Дітріх вирішив вивчати теологію*. І, попри глузування оточення, хлопець у 17 років вступив на теологічний факультет.

Теолог і пастор

У 21 рік Дітріх закінчив навчання в університеті і став пастором. Він багато подорожував – Рим, Лондон, Нью-Йорк. А в Барселоні (Іспанія) цілий рік навіть виконував обов'язки помічника пастора церкви. Дітріх був чудовим проповідником. Під час його промов церкви були переповнені. Крім того, Дітріх проводив богословські семінари та біблійні заняття для підлітків.

1933 року в Німеччині до влади прийшов Гітлер. За кілька років він розпалив Другу світову війну. Прибічники Гітлера, фашисти, організували власну церкву під назвою «Німецькі християни». І тепер ця церква навчала, що «арійська раса», тобто німці, кращі за всі інші народи, а євреїв потрібно знищити. На це Дітріх у своїй статті відповів, що християнська церква повинна

допомагати всім знедоленим і чинити опір такому небіблійному вченню. Після цього Дітріху заборонили проповідувати й навчати, адже його погляди були спрямовані проти уряду. Однак чоловік продовжував своє служіння нелегально.

Таємний агент

Дітріх Бонхеффер належав до кола небагатьох людей, які розуміли, що уряд Гітлера з їхньою війною та знищенням євреїв – злий уряд. Тому Дітріх приєднався до Сповідної церкви – групи, яка чинила опір гітлерівському режиму. Провівши багато часу за кордоном, він зумів налагодити там добрі контакти, які тепер виявилися корисними. Він став агентом групи – обмінювався інформацією з людьми, які жили за кордоном і теж боролися проти Гітлера. Це було дуже небезпечним завданням, бо за таке карали на смерть. Метою групи було скинення уряду Гітлера.

Мученик

Однак досягти цього Сповідній церкві не вдалося. 1943 року група опору зазнала невдачі, Дітріха заарештували й ув'язнили

в Берліні. Цілих два роки він провів за ґратами й писав звіди багато листів батькам і нареченій – Марії фон Ведемайер. В одному з листів Дітріх передав текст власноруч написаної ним пісні «Під захистом добрих сил», яка відома сьогодні в усьому світі. Чоловік не дожив місяць до закінчення війни в Європі й падіння гітлерівського режиму: його стратили 9 квітня 1945 року.

Сміливий служитель

Дітріх був дуже сміливою людиною. Ще підлітком він вирішив стати пастором і продовжував проповідувати навіть після того, як йому заборонили це робити. Зрозумівши, що вчинки «Німецьких християн» суперечать Біблії, він мужньо продовжував служити, оберігаючи істину Слова Божого, – навіть під загрозою арешту і страти. Ти можеш повчитися в Дітріха Бонхеффера. Завжди май мужність відстоювати біблійні істини і в упокоренні служити Богові!

Марко Манько, 10 років

Дарина Миколайчук, 9 років

Владислав Дячук, 9 років

Дарина Тоюнда, 11 років

Богдана, 8 років

Привіт, «Стежинко»!
Мене звать Богдана. Мені 8 років. Я живу в селі Іванків. Я намалювала Адама та Єву для тебе.

Богдана

Християнський журнал
для дітей молодшого та середнього
шкільного віку

Виходить шість разів на рік.

Видається на добровільні пожертвування.

Тираж 25 000 прим.

Засновник
РО «УМТ "СВІТЛО НА СХОДІ"»

Головний редактор: *Вальдемар Цорн*

Відповідальний редактор: *Анна Назаренко*
Редколегія: *Олена Хеттлер, Ганна Мікусевич, Олена
Зенченко, Ірина Савченко, Олена Мікула (переклад вірші,
творчих завдань із російської), Ельвіра Цорн*

Журнал зареєстровано в Міністерстві юстиції України.
Свідоцтво про державну реєстрацію:
серія КВ, № 23368-13208ПР від 24.05.2018.

Підписний індекс 06597

Адреса редакції в Україні:
РО «УМТ "СВІТЛО НА СХОДІ"», вул. Хорольська, 30, м. Київ,
Україна, 02090.
Телефон: (44) 296-86-39; факс: (44) 296-87-73;
e-mail: info@sns.org.ua

Адреса редакції в Німеччині:
LICHT IM OSTEN, Postfach 1340, 70809 Korntal, GERMANY.
Телефон: +49 711 839908-23; факс: +49 711 839908-4;
e-mail: tropinka@lio.org
Instagram: tropinka_de

Адреса представництва у США:
USA, LIGHT IN THE EAST, P.O. Box 185, Orangevale, CA 95662
Tel.: +1 (916) 3483388, e-mail: liteusa@lio.org

**Оформити підписку на журнал, надсилати листи
й матеріали можна за будь-якою з наведених адрес.**

Пожертвування можна надсилати на адресу:
РО «УМТ "СВІТЛО НА СХОДІ"»,
р/р UA383052990000026006000117462
АТ КБ «Приватбанк» м. Києва,
Код ЄДРПОУ / ІНН: 14300272.

У призначенні платежу зазначити:
«Пожертвування на журнал "Стежинка"», ПІБ, адресу
й номер телефону отримувача журналу.

Пожертвування із західних країн можна надсилати
чеками на адресу редакції у Німеччині або переказами
на банківський рахунок:
IBAN DE07604500500009916425
SWIFT/BIC SOLADES1LBB
Kreissparkasse Ludwigsburg

Номер підписано до друку 30.05.2023.

Надруковано ТОВ «Новий друк»,
вул. Магнітогорська, 1, м. Київ, Україна, 02660.

*Обкладинка. Іл. Яків Бурда
Стор. 21. Фото © Христина Лисенко
Стор. 26–27. Фото © Oleg Kachalkin/shutterstock.com;
Marcel Langthim, Markéta (Machová) Klimešová/Pixabay
Стор. 31. Фото © Мирослава Бурда*

Комп'ютерна верстка: *Ганна Мікусевич*

*Цитати Священного Писання наведено з Біблії в перекладі
Р. Турконяка.*

© «СВІТЛО НА СХОДІ», 2023.
ISSN 2194-3796

 stezhynka

www.sns.org.ua [stezhynka_ua](https://www.instagram.com/stezhynka_ua)

ПРОПОВІДЬ ЕВАНГЕЛІЯ ПЕНЗЛИКОМ ТА ОЛІВЦЕМ

Тобі подобаються гарні малюнки на обкладинці «СТЕЖИНКИ»? Познайомся з їхнім автором: це – Яків Бурда. Художник ілюструє не лише наш журнал, а й «Біблійні історії» – нову дитячу Біблію, яка незабаром побачить світ у нашому видавництві.

Яків розповідає:

«Я народився в багатодітній християнській родині. Батьки з дитинства прищеплювали любов до Бога, до Біблії. Свідомо я повірив у 16 років.

З дитинства Бог подарував мені особливу любов до малювання. Увесь вільний час, щохвилини я щось малював. Мені дуже подобалися художники, які зображували життя Ісуса Христа. У художній школі, а потім і в академії я навчався передавати в ілюстраціях і картинах ідеї Біблії так, щоб глядач, який мало знає Христа, зрозумів якусь істину з Писання. Наприклад, моя дипломна робота в академії була на тему «Син Божий». Коли я захищав диплом, уся зала слухала Євангеліє та дізнавалася, чому кожна людина грішна, навіщо потрібна старозавітна жертва, хто такий Ісус Христос і чому нас може бути прощено, лише якщо ми покаємося перед Ним.

Зараз мені 25 років, і я вважаю, що моє завдання в житті – розкривати Писання у своїй творчості. Якщо ці картини збережуться на роки, вони надалі самі зможуть свідчити про Бога. Я дуже люблю малювання: це і моя робота, і моє хобі, і найулюбленіша справа. Я вдячний Богові за можливість творити!»

До стор. 2. СМІРЕННЯ. «Якщо хтось між вами хоче бути великим, нехай буде вам слугою» (Мр. 10:43).

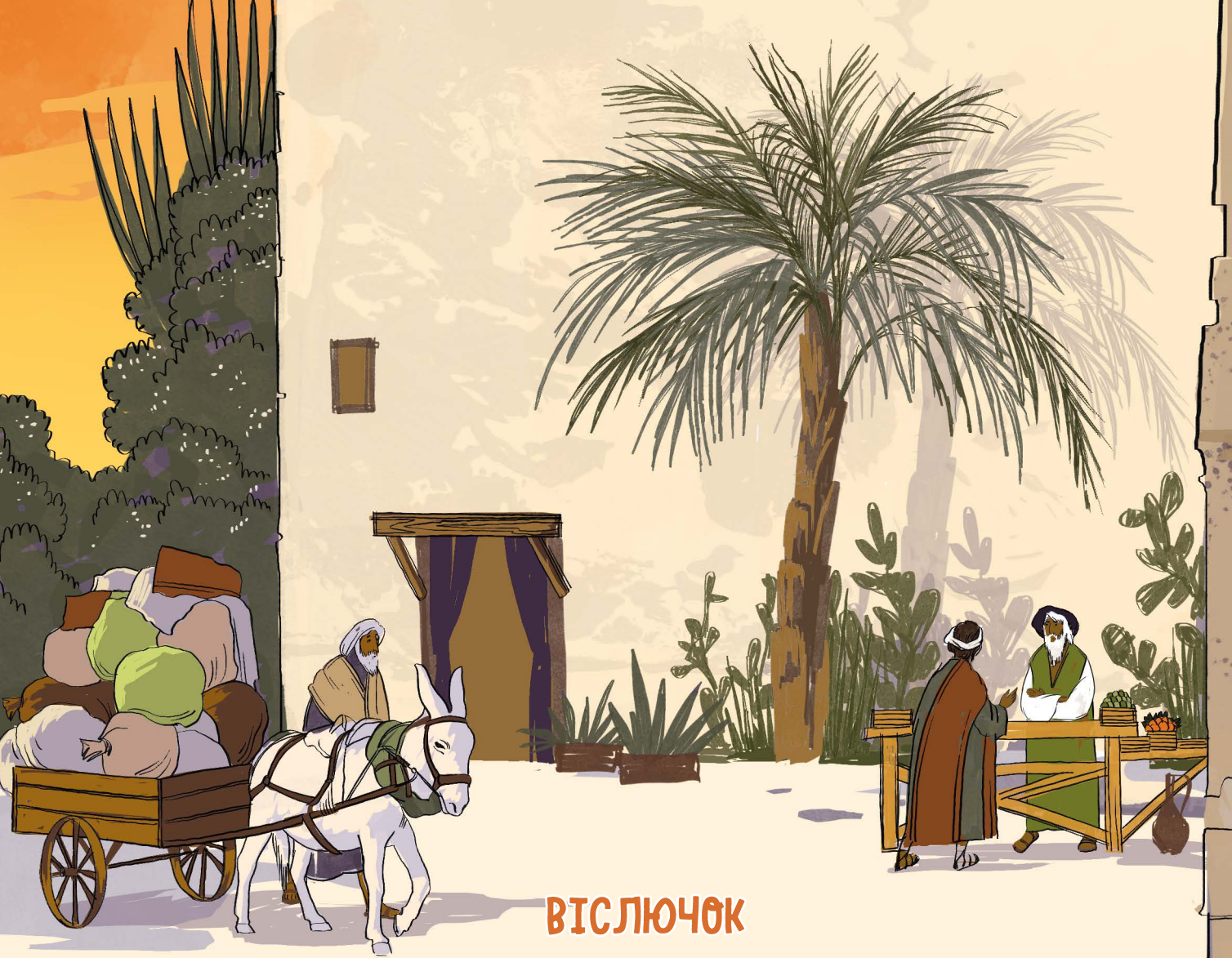
До стор. 7. «Адже Я дав вам приклад, щоб і ви робили так, як Я зробив вам... Якщо це знаєте, то ви блаженні, коли це виконуєте» (Ів. 13:15, 17).

До стор. 11. *По горизонталі:* 1. Адам. 7. Гедеон. 8. Авель. 10. Пастир. 13. Іван. 15. Урія. 16. Слон. 17. Сіль. 18. Ной. 19. Ісус. 20. Стріла. 22. Ясла. *По вертикалі:* 2. Діна. 3. МОГУТНІСТЬ. 4. Син. 5. Єва. 6. ТЕРПІННЯ. 9. ЛАГІДНІСТЬ. 11. СМІРЕННЯ. 12. Рут. 14. ВІРНІСТЬ. 21. Анна. 23. Сила. 24. Агар.

До стор. 15. «Співайте Богові, прославляйте Його Ім'я! Рівняйте дорогу Тому, Хто йде пустелями! Господь Його Ім'я, тож веселіться перед Ним!» (Пс. 68:5).

До стор. 18. Томат, кавун, соняшник, морква.

До стор. 21. Сонце, колір юшки, колір трави, полоски на дровах, застібки на рюкзаку.

ВІСЛЮЧОК

Анна Лук

Он віслючок тягне віз чималенький,
Вперто й моторно шляхом дріботить.
Хазяїн, йдучи, співає тихенько,
А поруч батіг без потреби лежить.

Цим віслючком я поволі милуюсь:
«Служиш смиренно хазяїну ти.
Хочу і я мати вдачу такую –
Богу приносити чемно плоди.

Ти, мій віслуче, – Боже створіння,
Я також мала, і я – Боже дитя.
Нумо разом у любові й сумлінні
Кожен, як може, славить Христа!»